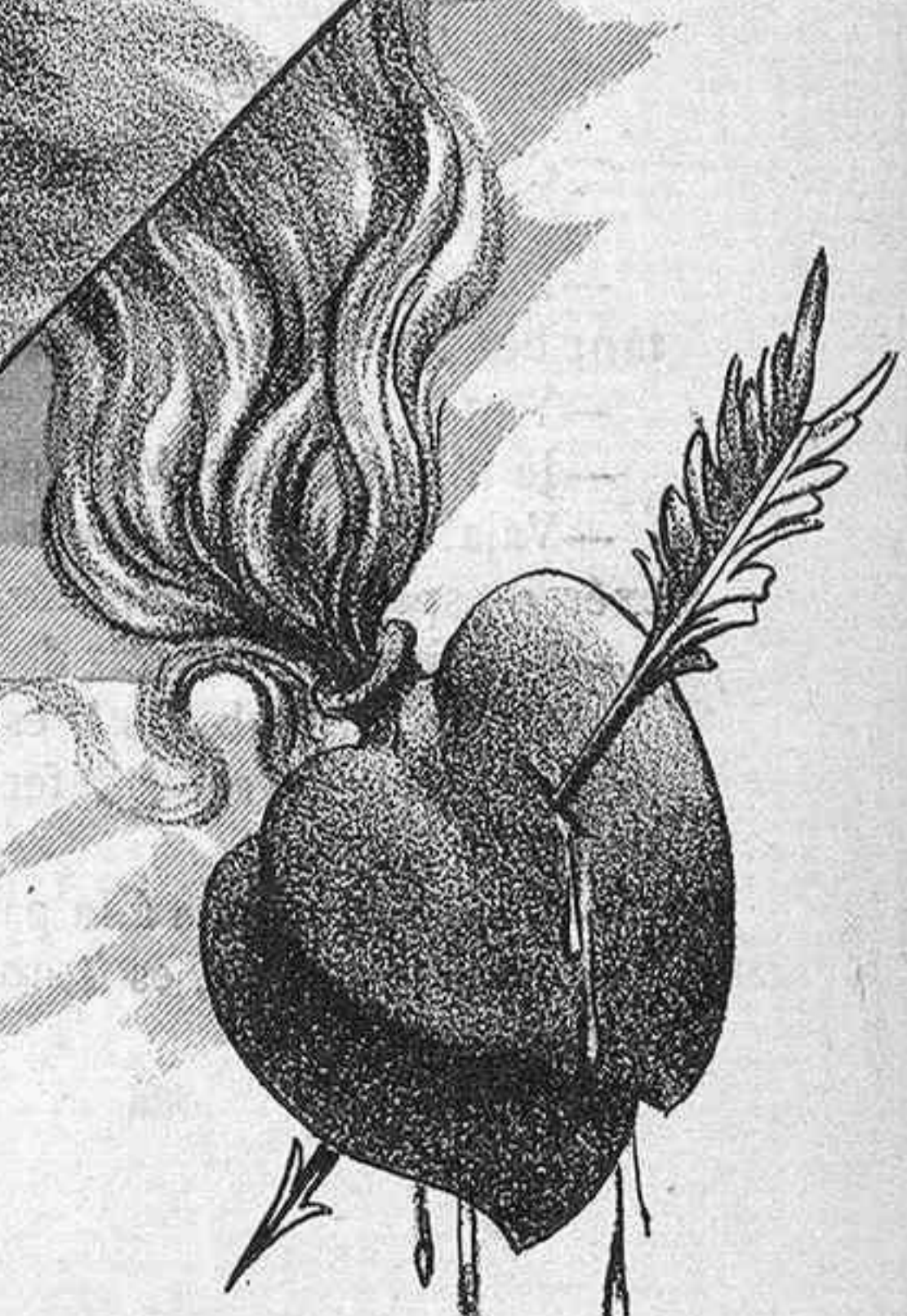

LA TOMASA

SETMANARI CATALÀ

10 centims
lo número

NIT DE NUVIS

Los convidats ja son fora....
Cupido al aguayt está;
si contemplatnos se queda
iquin tip de glati 's farà!

DE DIJOUS A DIJOUS

(DIALECHS DE LA SETMANA)

(Rambla amunt)

—¿MARA NO dirás pas que la qüestió de Cuba no s'acabi?

—¡Si ara comensa, gamarús!

—¿Que no llegeixes cap periódich, beneyt, que diguis aquets disbarats?

—Precisament parlo per lo que diuhen 'ls partes.

—Deus llegirlos al revés, donchs. ¡Que no 't vares enterar de la gran victoria del altre día!

—De la gran pallissa voldrás dir tú.

—¿Qué xerras? Si va ser al revés...

—Pró si nosaltres várem quedar duenyos del camp de batalla, tonto.

—Ja várem quedar tips, com hi ha Judas. Victorias d' aquestas sí que...

—Escolta, home. escolta: ¿Y 'l parte oficial, animal?

—¡Qu' ets bestia! Oficialment podrém haver guanyat, pero oficiosament 'ns váren tocar l' esquena de debò, ells á nosaltres.

—Vas errat, trós de *quoniam*: tant en aquest últim combat com en lo de *Cristo*, que deya 'l diari, hem deixat lo pabelló ben sentat

—Que vagi sevent. La sumanta que 'ns váren clavar sí que va ser de *Cristo*.

—Ja veurás com ab la *caballería de marina* que ha demanat 'n *Martinet* y ab la pila de *manchegos* que li enviarán, aviat farém net allá á Cuba.

—Bastant brut ho veig. Pró, una cosa 't dirè: 'ls únichs que poden arreglar la qüestió son aquestos que has dit; 'ls *manchegos*.

—¿Per qué?

—Perque quan saltan, *trincan* mes que 'ls altres.

—Ja ho deu saber per experiència 'n *Martí Camps* quan 'ls demana.

—¡Prou!... ¡Massa!

* *

(Gran-Via avall)

—¿Qué fa aquí parada?

—Contemplo la *parada*. ¿Que no ho véu?

—La vritat es que fa goig una *extesa* aixís de soldats tant ben arrenclarats y uniformats...

—Y marejats.

—Ja hi están fets. Véu que tot l' any la paran...

—Vaja! que paradas com aquestas demostran que l' exércit espanyol fa respecte, parat y tot.

—Y quin altre exércit de *miróns*; ¿eh?

—Oh! ja se sab. Es l' esprit patri que porta tanta gent á contemplar 'ls defensors de la pàtria, posats de rengle.

—Lo que 'ls porta á la parada, á molts y á molts dels que veus per aquí, es 'l no tenir feyna y 'l voler distreure la gana.

—¿Hasta aquestas senyoras dels balcóns també hi fas entrar ab lo que has dit?

—Mestre, ab aquestas no m' hi fico.

* *

(Parque amunt y avall)

—¿Qué tal, qué tal la *Exposició de Floricultura y Horticultura*?

—Psé! Una mica exposada...

—¿Com s' entèn?

—Vull dir que s' exposa á tornarse mústega si dura gayre.

—¡Ah, ja! Com que tot deu ser ensiamet tendre y floretas de test...

—No tant, tampoch, no tant! Si allò es un jardí.

—Y un hort al mateix temps, deu ser.

—Vosté si que sembla que hi vingui del hort.

—Si no vinch del hort, vinch d' Horta; qu' es igual pe 'l cas.

—¡Are vegil... Jo trovo que ab una sola instalació n' hi hauria prou pera fer una *Exposició de Flors y Plantas*.

—¿Ab una no més?

—No més exposanthi una flor y una planta, tot d' una pessa.

—¿Bé; pró quina planta hi exposarias?

—Una *col y flor*.

J. BARBANY.

ÍNTIMA

POSSEHINT lo teu amor;
sent pobre, 'm crech molt mes rich
que no pas ab las fortunas
d' en Girona ó bè 'n Rotschild,
ó sino, escolta, nineta,
lo qu' ara te vaig á dir:
¿qu' es la vida sense amor?
¿qué fora sense eix neguit
que quan s' estima á una dona
dintre nostre cor sentím?
¿Qué fora, digam, qué fora
sense aquest dols torbellí
de miradas y paraulas
quan 'prop nostre la tením?
¿Qué fora sense 'l temor
(que 'ns dona tant frenessí)
de que un altre nos la prengui
y pagui amor per olvit?
¿Qué sería, hermosa Rosa,
sense aquell goig tan sublim
que se sent, quan un petò
en sos llábis imprimím?
Res del mon pot compararse
ab lo que amor don' de sí
puig sens ell, la vida fora
interminable sufrir.

Per 'xó 't dich, Roseta meva,
qu' ab ton amor soch mes rich
que no pas ab las fortunas
d' en Girona ó bè 'n Rotschild.

UN ÈMUL DE CUPIDO.

¡PER FAVOR!

A. mos amichs Busqui, Jacas, Ramentol, Bert, Ballesté, Maristany y Russinyol.

TROBANTME molt entristit de tan qu' estich apurat, la ploma, amichs, he agafat per dirigius eix escrit. ¡Me 'n passa una com un covel Sapigueu que 'm vull casá. Lo cor prest m' ho va aprobá... ¡pro l' ermilla no m' ho aproba. Ara 'm trobo en un lloch fals, jo ja he donat ma paraula... y... ¡creyeume noys! no es faula, tinch xicota... y no tinch rals. Jo no 'm creya arrivá aixís, jo 'm creya sé' igual que 'ls altres... ¡si no m' ajudeu vosaltres no surto del compromís! —¿Com-diheu?—Puig molt senzill; aviat, amichs, ho sabreu. Los mobles me regaleu y aixís surto del perill. Escolteume; 'l matalás, lo llit, llensols y cuixi, m' ho pot regalá 'n Busqui y ja 'm treu d' aquest embrás Las caderas, las butacas, las alfombras, lo sofá y la taula de menjá... aixó m' ho pot doná 'n Jacas. L' armari, crech qu' al moment en Ramentol me 'l dará... y en Bert me regalará lo trajo pel casament. Las cassolas y plats, junt ab lo demés que convé ho pot pagá 'n Ballesté... y ja tinch la cuyna á punt. Me comprará 'n Maristany, puig es un amich dels bons, calsetets, calsat, mitjons... en si, roba per un any. ¡Ah! Ja tenia un olvit! ¡No contava en Russinyol! Aquest pot dar-me un bressol per quan tingui un nen petit.

Ja veyeu, donchs, cars amichs, com sense cap esforços fer á mi 'm feu fé un bon paper y m' eviteu molts fatichs. ¡Trayeume d' aquest mareig! Y quan tingui (1) una criatura lo vostre company vos jura que us convidará á bateig.

JOSEPH PUJADAS TRUCH.

(1) La dona.

INTIMA

PRETENS que versos deixi en lo teu album y poch comprens l' alcans de 'l que 'm demanas. si tan senzill me fos ton cor de gebra fer revifar ab lo foch que 'l meu inflama, com omplir una fulla del teu album ab versos cadenciosos ó ab rondallas; joyòs te complauría, mes... t' estimo, y al veure ta fredo, fredor que glassa lo foch de la passió que per tú sento matant de cop y volta ma esperansa, no 'm sento prou potent per obehirte, no puch per mes que ho vull, no puch complauret.

Las fullas d' album son potentia proba d' afecte que 'l que firma, dú á qui 'l guarda. D' afecte te 'n duch molt, passa d' afecte; follia es lo que sento dins mon ánima. T' estimo molt... sí, molt... pero eixa fulla omplir, no ho faré may... Valor me falta. ¡Ingrata! ¿Y sabs per què? Perque 'm veuria forsát á fer patent lo mal que 'm mata; t' hauría d' acusar, y, ¡Deu me 'n lliuri! que si bè 'l Creador va fer de marbre lo cor que 't fa alenar, tú no hi mereixes cap culpa; que sols Deu es lo culpable d' haver't donat á tú per cor, neu pura, d' haver'm donat á mí per cor un cráter.

J. ROIG CORDOMÍ.

EPIGRAMAS

I
Discutint una qüestió estavan lo senyor Planas y 'l Vicens; y aquell diguè: —¡Tinch rahò y la vull! ¡Carambal— Y 'l Vicens li contestá: —Donchs, si tè rahò, la guarda; que si acás jo n' hi donguès ne tindria dos vegadas.

II
Per la pesca de sardinas varen surtí cinch barquetas, y de las tals, no mes una va poguè fer bona pesca, puig las otras, ni una sola per desgracia ne van treure. Y l' afortunat marino després deya, ab molta befa: —¡No hi ha avuy, aquí á la plassa, mes sardina que la meva!—

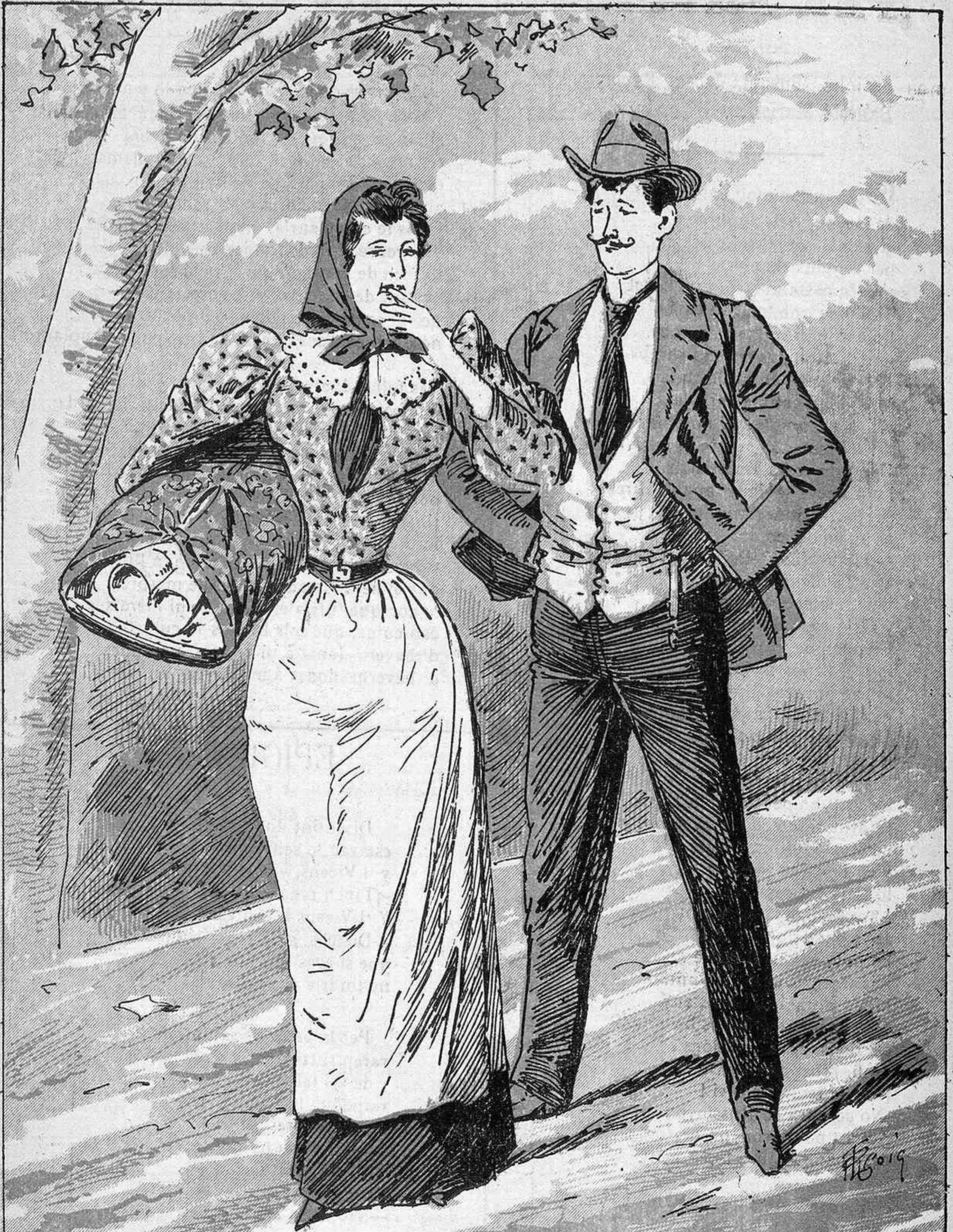
UN A. VENDRELLENCH.

ESPURNA

¡Ay! mareta, mare meva, quin corb es la gelosia; la voldria veure morta y sense ella, moriria.

LLUIS SALVADOR.

ANAR PER LLANA

¡Si 's pensa que 'l dit me mamo
está molt equivocad;
vaig á donarli un revés
perque ja sé qu' es casat.

A. Figuer

Quatre dias de revista preparatoria, á rahó de vuyt bofetadas diarias que m' han clavet: total trenta dugas bufas... y després camineu ab molt garbo y *mucho aire marcial*.

Un hom te necessitats, que no permeten espera... als qu' estiguin al darrera los vaig á deixá parats.

Considera alma cristiana, al veure un soldat aixís, si es que á la parada vá ó bè si muda de pis.

L' asistent del general es cada dia mes gros.

Lo que serveix al tinent ja no mes té la pell y ós.

Los Gats sempre han de fer gatadas. Aquesta es la marruixa que ya encarregar de donar, lo petardo als miróns

SOCIETATS

No han observat la gran reacció que s' està operant en totes las esferas, circols y *circunferencias*?

¿No han reparat los estragos qu' está causant una epidemia nova que gradualment va desarrollantse y extenentse, sense que las autoritats ne tingan noticia, sense que 'ls periódichs n' estigan enterats y sense que 'ls metjes tingan de corre dia y nit per extingirla?

¿No?

Donchs vaig á ferlos veure que aqueixa epidemia existeix, que cada dia pren mes increment y qu' encare que molts no estigan enterats de la seva vida é historia, no deixa per això de ser menos maligna y capassa de produhir funestos resultats.

Agafin un diari, mirin la gacetilla, y ¿qué hi troban?

"Se ha constituido en esta ciudad una sociedad recreativa que funcionará bajo el título de *El Lirio Melodramático*."

¿Qué diu mes avall?

"El Sr. Z. con el auxilio de varios importantes señores de esta capital, ha fundado una sociedad cuyo objeto es el de proteger á los municipales que sufran algun daño deteniendo caballos desbocados."

¡Eh! ¿que tal? Vagin llegint:

"Con numerosa concurrencia se celebró ayer la reunión general constitutiva de la sociedad *La juventud filantrópica*, que bajo la presidencia del Sr. Tarregada, se ocupará de..."

Vaja, que si això no es una epidemia social baix lo pretext d' associarnos, que vinga tota la cort celestial y que llegeixi la gacetilla d' un diari. La sort que tantas societats novas com se fundan, després de constituidas, ni senyals de vida donan. O *quiebran* y se 'n van á passeig ab un descabro á la butxaca del president, ó van vegetant en una sala y arcoba per local y ab tota la junta directiva per únichs sócis.

Lo pitjor es que á cada punt 's troban ab un *entesociatístich* mes ó menos amich, que 'ls emprén ab tota la frescura que 's creu ha de tenir un senyor president y 'ls diu á boca de *carro*:

—T' has de fer sócio.

—Jo ¿per qué?—li contestan.

—Perque sí; escolta. Ja ha arribat...

—Qué! ¿l' estiu?

—No m' interrompeixis. Ja ha arribat l' hora de que Barcelona, aqueixa ciutat tant esplendent, que pot dirse sense pér d' equivocarse que casi ho té tot, acabi de tenir lo que li fa falta per poguer treures aquest *casi*, y dir:—Tinch de to'; trieu y remeneu!

—¡Ah!

—Donchs sí, li feya falta una cosa y aquesta era una societat en la qual poguessin trobar sos habitants y sócis d' ella tot lo que 'ls pugui fer falta, y aquesta societat l' he fundada jo. Comensa per veure...

—No, primer acostume menjar.

—Tampoch hi farà falta res de menjar. S' hi establirà una cooperativa en tota forma per l' istil de las que hi ha en Alemania, ab la qual 's farà la competencia á tots los que 'ns explotan dantnos cosas dolentas á cambi de molts y bons quartos. Després hi haurá la part recreativa per esbarjo; després la secció de monte-pío ó germandat per auxiliá als sócis en cas d' enfermetat; després altras seccions de foment, de comers, d' ensenyansa, etc., etc.—

Y 'ls va fent una narració de deu mil fantasías que ha creat sa delirant imaginació y 'ls solventa en un santiamén y sens inmutarse, tots los seus duptes, y acaba per apuntar fins per forsa lo seu nom en un llibre de memorias ahont n' hi ha uns deu ó dotze tots cassats del mateix modo.

Li diuen per exemple:

—Y totes aquestas seccions ¿ahont las establireu? 'S necessita un local molt gran y pot ser no 'l trobeu.

—Aixó ray,—contesta—'a farem un de nou.

—¿Y 'ls *pistrinchs*?

—Mira—y torna á obrir lo llibre de memorias—¿veus aquet Crescencio Mandanguillas? puig es un banquer molt afamat que ja m' ha dit que de diners sort que 'n volguém.

Y aixís va dilucidant totes las qüestions, fins que 's despedeix ja al istil *sociatesch*:

—Adios, sóci fundador!

—Adeu, invicte president!

No han caminat quatre passos que no 'n trobin un altre. Aquet no es president, es secretari. En los seus escrits s' ha trobat molts vegadas *hora* sense *h* y *obraremos* ab dita lletra. Se 'ls acosta y al primer Deu vos quart 'ls espeta un discurs relatiu á la societat, dolentse amargament de que no 'n sigan sócios per poder participar de totes las ventatjas y beneficis que proporciona la societat de la que n' es Secretari General.

Es dir, que no poden donar un pas que no 's trobin agobiats de sollicituts perque s' associhin; de manera, que jo no 'n tindria prou ab la mesada per pagar las cuotas si tingués de escoltar á tots.

Me sembla que 'l millor remey es posar en planta l' artifici de la pessa *Sebas al cap*, es á dir: agafar to's los que tenen la manía de volguer figurar fundant societats y portarlos á que 'n fundin una, que seria molt numerosa, aquí prop de Sant Feliu de Llobregat.

A. FONTSEROLA.

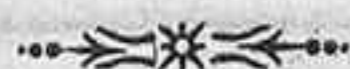
ESQUITXOS

A las donas, donas gelos,
á las estrellas, enveja,
y á mí per donarme algo...
'm donas carbassa, nena.

—
Va tancat á la presó
'l que roba alguna prenda...
Y á tú que 'm robas la catma,
la justicia no 't molesta!

DOLORS MONT.

Declaració

V AJA, aixó s' ha d' acabá
y ben aviat, Pepeta,
sols un sí de sa boqueta
podrá los meus mals calmá.
Ja no estich per mes rahóns,
ja no vull fer mes lo mut,
vull dirli lo que m' acut,
ja no estich per mes cansóns.

Jo estimo molt á vostè
y sè que vostè m' estima,
y qui l' amor escatima
creguim, noya, no va bè.

¿Perqué, digui, hem de passá
l' un per lo costat del atre
y sentint nostres cors batre
d' amor no 'ns podém parlá?

Jo, á la vritat, soch molt asa
(y perdoni lo qu' hi dit)
soch d' aquells que cada nit,
á las deu ja son á casa.

No tinch prou valor per rè,
ni per mascles, ni famellas,
no soch prou per dí á cap d' ellas:
Noya, jo estimo á vostè.

Y per aqueixas rahóns
no hi vingut mes aviat,
y obrintne de bat á bat
lo meu cor de genollóns

á las plantas de vostè
no l' hi he dit, prenda estimada,
lo que potser tal vegada
vostè ja sab, y jo sè.

Ara, donchs, que ja ho sab tot,
no s' extranyi gens ni mica,
que si 'l cas no s' embolica,
jo li diga mes d' un mot,

Vaja, acabém de sè muts,
diguem'ho tot ben clá y net
no fem mes ja lo qu' hem fet
de sè tossuts y fè embuts.

Quan no 's torném á trobá
(si 'l lloch se presta per xó)
jo l' hi estamparé un petò,
si no 'l vol... me 'l pot torná.

Per la còpia.

E. MONTRA.

EPIGRAMA

Pregunta un día l' Agnés
á un pobre home geperut:
—¿Quin ofici fá?

—Burgés

va respondre ell resolut;
y ella al punt li contestá;
tot rihent y fent brometa,
donchs aixís veig net y clá
que viu ab l' esquena dreta.

PERE CABRERAS.

LO COLMO DE LAS BARBARITATS

Sortir á passeig montat en un *caball* de la forsa d'
una máquina de vapor.

Portar ví ab las *botas* de calsar.

Fer un arrós ab los *galls* que fan los aficionados al
cant.

Ser cobrador d' un *Banch de cantis*.

Tallar los cabells ab *guillotina*

Menjar ab la *boca del cor*.

Clavar una caixa ab *puntas de seda*.

Empedrar un carrer ab las *pedras* d' un joch de
cartae.

Posar en cria un *mascle y una femella* de roscar.

Tocar á somaten ab las *campanas* que fan los xicots
d' estudi.

Y per últim fer un coxí de *plomax* d' aygua,

SANCH DE CARGOL

EPIGRAMA

—¿Com está?—(va preguntar
en Pasqual á n' en Peret).
Y ell contestá—¿Que no ho veu
com estich? Ara estich dret.

F. ABER Y COLL.

¡Estudia!

AL MEU ÍNTIM AMICH

..... Antón Campamá .....

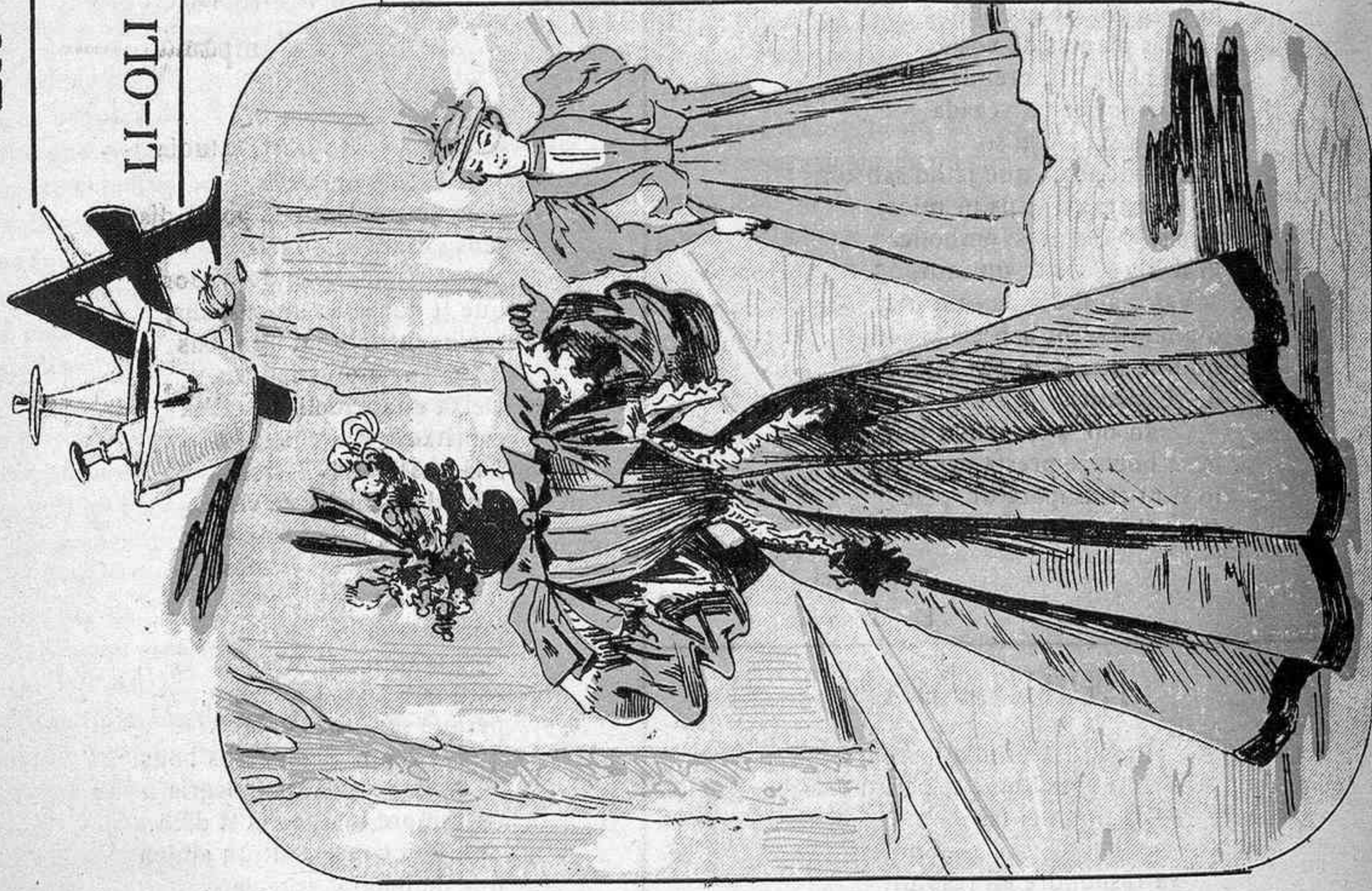
GREUME, Antonet, estudiá
y deixat de tonterías,
puig dintre de molts pochs días
tens exámens; y sería
per tú 'l mes gran deshonor
que 't donessin un suspens,
sapiguent tothom que tens
un talent molt superior.
Deixa está aquella modista
capritxosa y salamera
á la qual vas al darrera
y no deixas may de vista.
Fuig d' aquella societat
ahont en billars y cafés,
't puleixen 'ls dinés
¡qu' es una barbaritat!
Olvida toros, frontòns,
teatros, balls y bicicletas;
perque son unas cosetas
que 't darán pochs ratos bons.
Y, si 'm vols da una alegría
fes sempre lo que ara 't dich,
puig son consells d' un amich
que de debò t' aprecia,
y espera ab ánsia molt gran
una cosa que no es lluny:
¿Sabs qué? Saber per lo Juny
la nota que 't donarán.

FRANCESCH COMAS.

LA TOMASA

LI-OLI D'ACTUALITAT

Per J. Llopart

—Misa! Aee vé la mal-carada! Ni menos is vull salu-
dar. Té rábia perque 'i seu home no ha pogut sé regi-
dor com lo meu. ¡La tonta! si 'i de casa n' ha sortit,
ijo sé las fatigas que 'm costa!

Meditaciones de M. J. Llopart: j'enseigne bien d'autres choses
pour donner des leçons; j'ignore assurément des Dames et qui feront le bon-
heur de la plupart des Messieurs. Prix du cachet: un
bee-i-teack à Vallivdrera arrosé avec du Champagne.

Ja som al temps que á las nenas
l' aygua 'is plau xipollejar
y no 'is dol, per anar frescas,
portá 'is devants remullats.

Per fer goma á las Carreras
várem veure al Nofre Llonza,
enrabanat dalt del burro
i/que 'n feya patir de donas!!

Llopart

NOVEDATS

A causa de estar en derrerías de temporada, s' anuncian las últimas representacions de *Las monjas de Sant Ayman*, per lo que creyém molt just aconsellar á las personas que no hagin admirat tan sorprendent espectacle, aprofitin los pochos días que quedan, puig estém convensuts de que 'ns ho agrahirán.

La Empresa, per sa part, en aqueixos días ha fet notables rebaixas en los preus, ab lo sol objecte de que tothom pugui admirar lo portent de decorat, trajos y atrés que en dita obra s' exhibeix.

Ja s' han publicat los cartells de la nova companyia que deurá actuar en los mesos de Juny y Juliol, qu' es la del teatro Espanyol de Madrit, á qual frente hi figura la célebre actriu Srta. Guerrero.

Lo debut está ficsat pera últims de la setmana entrant.

ROMEA

Poch tindrà que agrahir lo Sr. Masalleras als seus *protégits* autors dramátichs y *agabelladors* de obras, ja que, segons noticias, aquets feren ben poch pera 'l bon resultat del beneficiat.

Es un *sacrifici* que podrà tenir present pera la temporada del any que vé. (Las pilotas se tornan).

Ab tot, gracias á sas bonas amistats y á lo escullit del programa, lográ veure una bona entrada, per lo que 'l felicitém.

Dissapte últim s' estrená *La majordona*, comedieta en un acte *arreglada* del italiá per lo Sr. Godo, que si bé no li alabém lo gust en haver escullit tal obra per arreglar, en cambi lo felicitém per tenir la franquesa de confesar son trevall de col laboració.

En la segona representació, s' hi feren estisoradas, pera fer mes agradable la obra.

Lo Sr. Godo va ser cridat al palco escénich.

Ahir devía tenir lloch una funció dedicada al reputat autor dramátich Sr. Reig y Fiol ab representació extraordinaria de son drama *L' abim* (reformat) y estreno del juguet *Home á l' aygua*, que 'n tenim bonas noticias, vejentnos impossibilitats en lo present número de parlarne, á causa de la festa de la setmana, que 'ns obliga á adelantar la edició.

Diumenge tindrán lloch las dugas últimas funcions de la temporada.

TÍVOLI

Entretant s' espera lo debut de la companyia lírica d' opereta espanyola que deu comensar en lo primer de Juny pera posar las obras *Mujer y Reina* de Chapí y *La Dolores* de Bretón, obras que ha sostingut tota la temporada passada en lo teatro de Sarsuela de Madrit, probablemente com á aperitiu de tan sabrosos menjars, donará una petita série de funcions la companyia infantil de opereta de Lambertini.

CATALUNYA

Lo benefici de la tiple Paquita Segura portá bastanta concurrencia, la que s' aburrí un bon xich ab la execució poch acertada de *Mamzelle Nitouche* y á causa de acabarse á hora intempestiva (las 2 de la matinada).

Lo benefici del Sr. Rossell, efectuat Jilluns passat, portá la entrada mes notable de la temporada, celebrantse las agudesas del beneficiat, que escullí *Matrimonio civil*, del senyor Pina, que resultá ser un mal arreglo de las conegudas *Sorpresas del divorcio*.

Al final devía representarse *Arturo di Fuencarrale*, opereta en que lo beneficiat hi está á sus anchas, pero á causa de preveure una segona part del benefici de la tiple Segura, 'ns retirarem del teatro á las 12 y mitja de la nit sense presenciá sa execució.

A seguir aixís, valdría la pena que la Empresa estudiés la transformació de las butacas en llits, pero preveyém que avants de trobar la solució, haurá escamat á la concurrencia.

GRAN-VIA

Acabant la contracta á fi del present mes, s' anuncian las últimas funcions per la companyia lírica que ab tan extraordinari éxit y resultat, ha vingut actuant tota la temporada d' hivern últim.

Proposantse, donchs, deixar la Empresa Güell un bon recort, anuncia las *reprisses* de las obras que han sigut mes aplaudidas y que 'ls artistas hi han lograt justissims aplausos.

CIRCO EQUESTRE BARCELONÉS

Justificada resultá la fama del artista Hurgini, ja que en equilibris y jochs malabars es sens dupte 'l artista mes notable que ha visitat nostres teatros.

Hi ha que veurel per admirarlo, puig tot los elogis que se li tributin, resultan insignificants.

No vacilém en assegurar que Mr. Hurgini será un filón pera lo Sr. Alegria.

CIRCO ESPANYOL

Pera avuy s' anuncia l' estreno en aquest teatro de la xistosa sarsuela de nostre amich y company de redacció A. Guasch Tombas ab música del mtre. Oró, titulada *Los gelos de la Coloma*, aplaudida parodia de la celebrada sarsuela *La verbena de la Paloma*.

No duptém que lográ lo favor de la numerosa concurrencia que assíduament hi assisteix tal com ha lograt en tots quants teatros de Catalunya ha sigut representada tan afortunada parodia.

UN CÓMICH RETIRAT.

LA TOMASA

PERIÓDICH FESTIU, IL-LUSTRAT Y LITERARI

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Espanya y Portugal, trimestre.	1'50 pessetas.
Cuba y Puerto Rico, id.	2 »
Extranger, id.	2'50 »
Número corrent.	0'10 »

NOTA.—Tota reclamació podrà dirigirse á l' Administració y Redacció del periódich

5, SAN RAMON, 5 - BARCELONA.

SECRETS DE LA INSURRECCIÓ

A pesar de totes las investigacions v de totes las ulleras, lo qu' es de Cuba per ara quedém ab un pam de nas.

Ramell d' ortigas

(Aplech d' epigramas)

(Continuació)

CXIII

Com que per voler cobrar
uns quants duros que 'm debia
un tal senyor Sàgui un dia
furiós m' anava á pegar,
jo vaig dirli:—Senyor Sàgui,
lo que li diré no 'm negui;
jo no li he dit pas que 'm pegui;
lo que li he dit es que 'm pagui.

CXIV

—Perque en la passada nit
estant estrellat lo cel,
qu' estava núvol heu dit?—
van di' al sereno Manel.
Y ell bèn prest va contestar:
—Vaig dir *nublado* porque
jo... vos puch assegurar,
que no estava *gens seré*.

CXV

—¿Qué potsé' hauria trobat
una baldufa?
—¿Qu' encare
vosté hi juga sent casat?
—No es pas meva, Don Bernat.
—Donchs de qui es?
—Es del meu pare.

CXVI

Un pagés mentres pegava
al seu burro, l' altre dia,
perque 'l pobre no podia
dur lo gran pés que portava,
deya á la gent de prop d' ell:
—Lo que un burro du ab tal pena
facilment vull du á l' esquena,
y aixó, que jo soch molt vell.
Mes al punt ab gracia y sal
li va di' un jove dels curros:
—Ja ho crech; pero tots los burros
no tenen la forsa igual.

CXVII

Tot anant al Jubileu
y mentre anava cantant
ab ardor «Ruja Satan»
la Sió 's va dislocá' un peu.
Veyentse 'l peu dislocat
va dir:—Si bè patiré,
en cambi al cel aniré
per tota una eternitat.
Mes sentintla un tal Pau Boix,
que de tonto no 'n tèn pel,
li digué:—Pero á n' al cel
hi tindrà d' aná, á peu coix.

Seguirá en lo número próxim.

FRANCISCO LLENAS.

Gracia, 1895

Un periodich se lamenta de que
haventhi tants mestres d' escola
qu' han arribat á ignorar fins lo co-
lor dels duros, ja 's trobi deposta-
da en lo Banch d' Espanya la paga
del nou bisbe de Solsona.

¿Qui 'ls hi fa ficar en aquets as-

sumptos!

Ves qui 'l voldria desempenyar un cárrech tan fatigós,
com lo de bisbe, si no 's donavan garantias.

*

La Tertulia Literaria de Blanes nos ha remés la convo-
catoria pera lo primer certamen literari que 's celebrará per
la diada de Santa Agna (26 del propvinent Juliol) festa ma-
jor de dita vila.

Forman lo Jurat calificador: President D. Joaquim Riera
y Bertrán; Vocals, D. Joseph Cortils Vieta, D. Manel Belli-
do Mascias y D. Jaume Brunet Roig; Secretari, D. Joaquim
Ruyra Oms.

Totas las composicions deurán ser inéditas y enviadas en
plech clós, á la Redacció Blanenca de *La Costa de Llevant*,
Arrabal, 26, avants del dia 15 del próxim Juliol.

Lo cartell que consta de dotze premis, está de manifest en
aquesta Redacció, á fi de que puguin enterarsen 'ls escriptors
que desitjin concorre á tan important festa literaria.

*

Diu un periodich de la *crosta de baix*, que 's tracta de pro-
curar la beatificació de la venerable Margarida Serafina, co-
neguda per Mare Serafina, natural de Manresa.

Los projectes son molt bons
la idea es arxi-divina;
pero per molts rahóns
preferim la Serafina
celebrada pels matóns.

*

Lo Comte de Clerico de Saint Germain, que á la quènta
está molt mal de roba blanca y pessetas, ha tingut un pen-
sament maravellós.

¡¡Se rifa!!

Ha organiat una loteria en la que es lo principal premi
la seva persona.

Qualsevol noya, sense dot, que desitji *casaca* y li toqui 'l
bitllet premiat, podrá casarse y ser comtesa.

¡Arriva, solteronas! La rifa 's verdaderament temptadora.
Mentres que 'l comte, en compte de casarse com es del
compte, no us fassi 'ls comptes, deixantvos *rifadas* de debó...

*

A Busturia, provincia de Vizcaya, s' ha pagat en las últi-
mas eleccions, per un sol vot, la cantitat de 1,250 ptas.

¡¡¡250 duros!!!

Y total per anar á desempenyar un cárrech que no mes
dona mals-de-caps.

*

Lo ministre d' Hisenda y 'l governador del Banch de Espanya han tingut varias entrevistas, al objecte de realisar una operació de deu millóns de pesos pera sostenir la guerra de Cuba.

Los cinch millóns de pesos concertats fa pochos días ab lo Banch, diu que están completament consumits.

Nos pensavam qu' ab los diners dels excedents de cupo, ja n' hi hauria prou.

Demaná pesos així,
es cosa que no 'ns agrada,
perque la guerra de Cuba
resultará molt pesada.

✱

Lo rey Alejandro de Servia, que, com es sabut, va demostrar tenir un rey al cós, suprimint la Constitució, després d' un llarch viatge de recreyo, en lo qual ha gastat el oro y el moro, ha fet suspensió de pagos.

Tractantse de reys, no hi ha com lo d' oros.
Sobre tot si es trunfo y l' as y 'l tres ja son fora.

✱

En los arrabals de París s' ensenya un home que té dos bocas.

Pero no pot menjar ab cap d' ellas.

En cambi á n' aquí tenim
aficionat al turrò,
que no mes ab una boca
se menja mitja Nació.

✱

Lo Sr. Ayné Rabell, sumament indignat, ha vingut á trobarnos pera protestar enérgicament de la falta de delicadesa de qui l' hagi continuat en la llista de Redacció de *L' Aureneta*, autorisantnos pera que fem constar que no sols no forma part de dit periódich, sinó que no voldria perteneixehi á cap preu.

Sr. Cò y Borrell: vosté té la paraula.

✱

Se 'ns ha autorisat, també, per un altre conducto, pera fer públich que, 'l Sr. Ferrer y Codina, al ser cridat á cert terreno, en virtut d' uns *suellos* molt poch correctes publicats en l' esmentat setmanari, digué qu' ell no havia fet res, y que dels redactors de *L' Aureneta* no s' en podia fer cabal, perque eran quatre noys.

Hò comunicuém als interessats *para su conocimiento y efectos consiguientes.*

✱

Lo número de *El Herald*, de la Barceloneta, corresponent al dissapte pròxim serà extraordinari, contenint valiosos travalls de las reputadas firmas que en dit setmanari colaboran.

Lo seu director, D. Carlos Martí, sab agrahir, *tirant la casa per la finestra*, lo favor que 'l públich li dispensa.

¡Així s' arrelan las publicacions!

✱

Llegim que se trova en Tànger lo Secretari de la Societat Cabo-Juby que ha anat á cobrar las 50,000 lliuras esterlinas ofertes per lo sultan pera la compra d' aquella factoria inglesa.

Be, si, per las altras nacións los moros poden fer compras per 50,000 lliuras esterlinas y pera nosaltres ni 'ns poden pagar la indemnisió.

Ab algo s' han de coneixe los assumptos espanyols.

CORRESPONDENCIA

(Tancada 'l dilluns á la nit.)

C. Gutiérrez: Está dispensat; anirá algo.—Pere Salom: Falta la solució al logogrifo.—Niño del Ojo azul: Anirá la *Conversa*.—Mero Col: Poch ha reduhit l' article; sent tan llarch no li assegurém la inserció. La poesia está bè.—Qui-met Borrèll: Las sevas poesias no estarian mal, si no cambiès d' assonant com molts polítichs de camisa.—Cantor de la Costa: Si tinguessim de contestar á tots los colaboradores, no 'ns bastaria una plana del periódich. Quan no contestém es que 'l treball no 'ns serveix.—S.: «Ella y Ell» y «Disculpa» no 'ns acaban d' agradar.—Ricardo Guzmán: Sentim no poder complaure al seu amich.—Joseph Reig: Anirá tot.—Pepet dels Canaris: L' anagrama.—Nitu de Tarragona: La xarada-conversa.—Fausto: ¿D' alló ne diu un epigrama ó un mal de ventre?—J. Simeón: La seva poesia es tan dolenta com dolsa.—Miquelet de la Escala: Anirá arreglat.—Pere Carreras: De vosté alguna cosa.—F. García Cladellas: Está bè.—Joane Xarramí: Aceptat.—J. Salau: Lo de vosté igualment.—Pau Pallocas: ¿No es lo Sr. Sòminas, vosté? Lo qu' envia aquesta setmana sí qu' es seu... pero també es molt dolent.—Pepet Maco: Vosté deu medir los versos ab la mitja-cana.—Periquito: Ja estém cansats de dirho; pera estalviar céntims y estalviarnos, han de tallar las puntas del sobre, posant en lo mateix «original pera la impremta» ó be no cloure la carta. Als colaboradores que no ho fassin en aquesta forma, no 'ls insertarém cap treball.—Mandunguilla: ¿També roba versos, vosté? ¿Que no ha vist lo que 'ls passa als *lladremans*? F. Aber: Anirá un epigrama.

Lo que no 's menciona ja es al cove.

==LITOGRAFIA BARCELONESA==
de Ramón Estany
5, Carrer de Sant Ramon, 5—BARCELONA

Litografía Barcelonesa

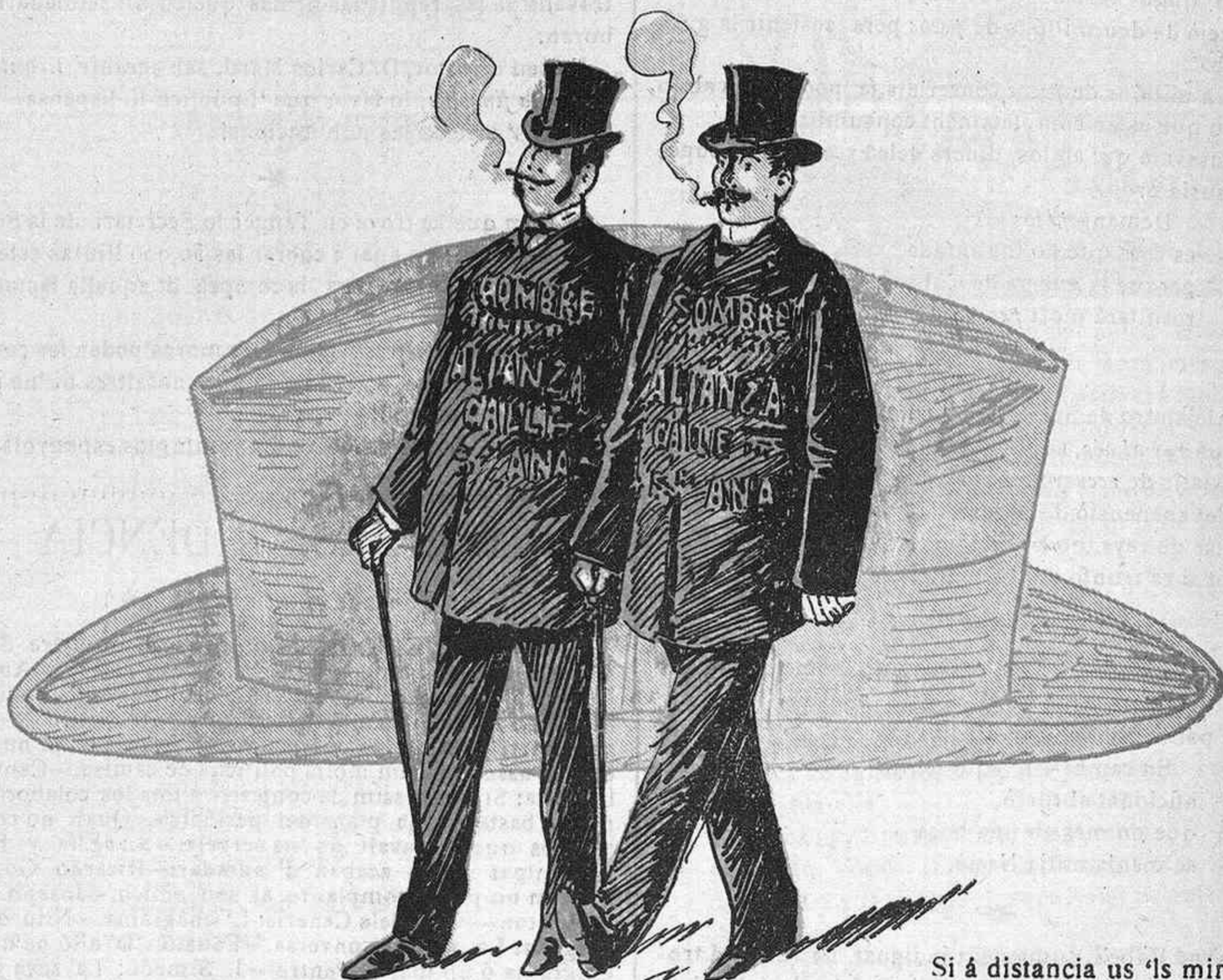
DE

Ramón Estany

5. S^a Ramon. 5.
Barcelona

ESPECIALIDAD en CROMOS y RECORTES de todas clases para ANUNCIOS INDUSTRIALES.
PROGRAMAS, MENÚS, etc etc   PRECIOS SIN COMPETENCIA

ANUNCIS FÍ DE SIGLE

Si á distancia us 'ls mireu
creureu son gent de pessetas...
y dos barrets, com veyeu,
passejan per tot arreu
per' guanyarse las mongetas.

SECCIO DE TRENCA-CLOSCAS

XARADA

*Hu invers es part del cos,
la segona un aliment,
invers-hu dos es talment
per estudiar profi ós.*

*Tres-hu invers es capital
y per pescar ma primera,
es metall invers tercera
y un nom de dona 'l Total.*

PERE CARRERAS.

ANÁGRAMA

Pregunta al meu amich Lluís Moré.

*—¿Per qué te deixas la barba,
Moré, si no tens total?
¿Ho fas tú tot d' ilusió
per enamorar la... O,
ó per no gastar cap ral?*

PEPET DELS CANARIS.

LOGOGRIFO NUMÉRICH

1 2 3 4 5 6 7 8—Carrer de Barcelona.

- 4 7 3 4 7 6 7—Vehicul.
  - 1 7 3 5 4 7 4—Obra de misericordia.
  - 1 7 6 7 3 5—Aucell.
  - 1 7 3 7 8 7—Carrer de Barcelona.
  - 8 7 3 3 5 7—Poble catalá.
  - 7 6 5 4 7—Nom de dona.
  - 7 3 3 2 8—Per menjar.
  - 7 6 4 2 6—Nom d' home.
  - 4 5 7 6 7—Poble catalá.
  - 1 7 3 7—Part de la persona.
  - 3 5 4 7—Nom de dona.
  - 3 2 8 7— » »
  - 1 7 6 7—Una mida.
  - 3 2 1 7—En las montanyas.
  - 6 7 8—Part de la persona.
  - 1 2 3— » »
  - 7 6 7—Nom de dona.
  - 2 1 7—Animal.
  - 3 2 8—Prenda militar.
  - 8 5—Nota musical.
  - 2 3—Tothom ne busca.
  - 1 7—Animal.
  - 8 7—Estat de salut.
  - 8 2—Tot instrument ne té.
  - 5 3—Un verb, en castellá.
  - 8—Consonant.
- TRINKERAYRE, NYEBIT Y C.^a

GEROGLIFICH

∴ ∴ +
P P P P
E T I
+
1 0 0
T I M
S

NIÑO DEL OJO AZUL.

SOLUCIONS

¿ LO INSERTAT EN LO NUMERO 350

Xare bilingue. — Por—12—11—116
Anágrama.—Parells.—Respall.
Espatlla—cervells.—L' Americana.
Copa numérica.—Petronila
Geroglífich.—Com mas bous mes banyas

Lit. Barcelonesa de Ramón Estany
=5, Sant Ramon, 5 —BARCELONA=